

Introduction to גיטת מנחות

מסכת מנחות is, at as its name suggests, devoted to a presentation of the laws regulating מנחות – grain offerings. Much of what we study will seem parallel to the laws of זבחים; the 4 עבודות have their parallels, פיגול applies to both etc.

By way of introduction, there are 9 types of מנחות:

- 1) **מזבח** – *מנחת נסכים* – the מנחה which accompanies a זבח – (private or public) – these are all burnt on
- 2) **כהנים** – *מנחת העמר*: brought on 16th of ניסן from first barley; קומץ offered, rest eaten by
- 3) **כהנים** – *מנחת הלחם*: brought on שבועות, all eaten by
- 4) **מזבח** – *מנחת חריבה* – לבונה or שמן – no חטאת עולה ויורד
- 5) **מנחת חוטא**: brought as “lowest level” of לבונה – no שמן or חטאת עולה ויורד
- 6) **מנחת חוטא**: brought by סוטה – barley, no oil or חטאת עולה ויורד
- 7) **מנחת חביטין**: 1 מנחת חביטין per day, brought by כהן, ½ in morning, ½ in evening – all burnt
- 8) **מנחת חנוך**: brought by כהן on his first day of עבודה in his life – all burnt
- 9) **מנחת נדבה** – may be brought as מרחשת (deep fry) or מחבת (pan fry) or baked as ריקקין or תנור

Each grain offering goes through four עבודות – worship-stages – which are critical points in the offering, as we will see; all must be performed exclusively by כהנים

1) קומץ – collecting the קומץ in the palm of the hand	3) הולכה – bringing קומץ to מזבח for burning
2) קידוש – sanctifying the קומץ in a כלי שרת	4) הקטרה – burning the קומץ on the מזבח

29.1.1

2a (משנה א) → 3a (לזבחים ולא לעופות)

1. מוצא שפתיך תשמר ועשית כאשר נדרת לה' אלהיך נדבה אשר דברת בפיו: זבחים מגיד
 2. לא תאפה חמץ חלקם נתתי אתה מאשי קדש קדשים הוא כחטאת וכאשם: ויקרא ו, י
 3. וזאת תורת המנחה הקרב אתה בני אהרן לפני ה' אל פני המזבח: ויקרא ו, יז

- I 'מנחה' status of a מנחה that was נקמץ שלא לשמה (i.e. intent for another type of מנחה)
- a any מנחה that was נקמץ שלא לשמה is still כשר, however it is no longer reckoned for the donor
 - i comment on language: אלא (“however”) – demonstrates that קרבן maintains קדושה and further שינויים are אסור
 - 1 rationale: no reason to add violation OR
 - 2 source: v. 1 – if done properly, נדר; if not, still נדבה, which still has איסור of בקדשים
 - b exceptions: מנחת חוטא ומנחת קנאות (see introduction)
 - c even if: part of the עבודה was done לשמן, if any of קמיצה בכלי, קידוש בכלי, or הולכה or הקטרה was done לשמן – שלא לשמן
 - i example: if he did קמיצה with intent for נדבה, but הקטרה with proper intent of מנחת חוטא, or vice-versa
 - II Attribution: question of ר"ש's assent to our משנה; contradictory ברייתות representing ר"ש's opinion and 3 resolutions
 - a מנחות ד"ש (ברייתא) are unlike זבחים; any מנחה done שלא לשמה is fully valid and reckoned to donor
 - i Reason: the method of preparing the מנחה (מחבת, מרחשת etc.) distinguishes the type and “trumps” mis-intent
 - 1 Unlike: זבחים, where שחיטה etc. are all alike
 - b אשם and חטאת is like מנחה. 2 indicates that מנחה is like אשם
 - i distribution: some are like חטאת (i.e. מנחת חוטא); if performed שלא לשמן, invalid
 - 1 And: others (i.e. מנחת נדבה) are like אשם – valid, but don't count for donors
 - ii Resolution 1 (רבה) – ברייתא 2; שנוי בעלים – ברייתא 2; שנוי קודש – ברייתא 1 (רבה)
 - 1 Challenge (אביי): since שנוי קודש and שנוי בעלים are derived via היקש – why distinguish?
 - (a) Answer (רבה): ש"ר is “דורש טעם המקרא” – the reason פסול מחשבת is invalid is because the proper intent isn't recognizable; here, it is visible (with שנוי קודש) → valid
 - 2 Challenge: לשם חטאת העוף עולה העוף, with מליקה above should be valid – its location proves intent
 - (a) Block: that could be חטאת, as מליקה is valid anywhere
 - 3 Challenge: if he did מצוי of העוף עולה העוף, with intent for חטאת העוף – should be valid, as מצוי חטאת is below
 - (a) Block: this could've been חטאת מצוי, done after הזאה – and מצוי may be done above
 - 4 Challenge: לשם עולת העוף, with הזאה done below, חטאת העוף, should be valid – מעשיה מוכיחין עליה
 - (a) Answer: indeed – ר"ש's distinction was between מנחות/זבחים, in this regard עופות are similar to מנחות
 - iii Resolution 2 (רבה) – ברייתא 2; מנחה לשם מנחה – ברייתא 2; מנחה לשם זבח – ברייתא 2
 - 1 Reason: v. 3 – זאת תורת המנחה והזבח – all מנחות are “one”; but there is no והזבח
 - iv Resolution 3 (אשי) – ברייתא 2; מנחת מרחשת – ברייתא 2; לשם מרחשת – ברייתא 2; אשי – ברייתא 2
 - 1 Only: ר"ש's resolution would maintain ר"ש as assenting to our משנה, as end of משנה is clearly למנחה